

Letteris

Cur dextram jungere dextræ non datur!

(Virgilinus)

שלום לך יקורי ואהובי, צבי תפארת
ישראל, עד העולם.

דבריך המעניינים באוני אל נתן במווערט, וויהו לך. לאשון ולשפתך לבני. כי לשחק ולזבוך באות נפשך. כל הרים ובכל עת גנוולו ספרי עבר קדומים
לפניך אונדרך אהובנו. כי אתה היה הראשון ביהודה אשר היהות גם ורגל אחבר לאפסי ארץ. ועל יריעות הנס קרות: האמת ישראל, קדש לאין
גם לא אמרנו מברך יקורי. איך ישח לך בקרבי כי לא גבצת לך פה יד לאיך ימים. להיות נבנער לשוכני דוחב הוהדים הלחוצים והאחים
גם ייחד. באשר לאל ידך - באשר לאל פיקם; כי אין חם אלא בפה:
הקהל קול יעקב!

שחתתי. כי גשיך ה אליהך אל ארץ מוילטרכן ועל פון מפעטן הראשון - אף כי פה לך לא אוכל ראות פניך בזאת לחברה עיר בעל קורחן. אלום שקעת
ונחתת, כי אמרתו: טוב אה דחוק וויה לך. משפטן קומן בן איילים לא ידע חין עריכו!

באל חורה לך, כי גען פאת פנינו לפתח לך. מכתב נהגך ונאלח ולתמי בעודנו לך בין דפי שלום אסתה. ואני דברת את קשות ואית דרכו אליפניו אוכחו:
או רשתה דוחוי בלבביו לך, לשלוח לך סדר אחר קוח בל. קשחת זדפי. - לע פון ספרך גנדול עברתי ביבי התה וראה זה מצאת לבקאר. אני אין' משא
מחיבות. שלך - הווא להג המוני, ווילך. פה אנטהוב; בימגליך הווא סומאלה. Langue. Comme. גל פולין; מאטעריך. - *Sur laquelle il s'assied*;
ונרעדתך זיך פלאמי. גטו שיאטר האגלי. - Right. *Sur*. קון גו לא-ו-ווא-ווא, אני וווטשי ליזיטן טויה כי יהודים היושבים בעלי פולין וויאו טויה
במושליהם החשובים. ווילנא בפיטחו עט הארגדי. - זוקט. ואין פה הפקום להארך. - איזותה הסליחות אין כל יישן תחת השטש אשר לא חוו עינך אך זאת
חדר, כי אמי הביבר ני כתבעס פספיך. על הפלוחות אשר יאנז לאור בדוסו בט תקער. ו אורי פיבש להו פדרס באומשטרדם הוא אמי איביגי. וכשב
בא בית דרומט לואלקוי, תחת פשחת פוביביך. מלך פולין, אשר האziel את ווינט מיד השמעאלים. וויא אמי ני רשין על קלף חתום בחותמו. - *Sur une*
צבי אללה, גידיען גאנטה כי מון הנען לפסחו ערב. קטע או גוולה. זיך בעזיך. וגם פון יידמן רוח גויא פרי תאר באקי לך. - *Sur une*
ההעתקת ספרו גנדול בכתב ראי' לדסום. ובכל ואית אמי כוסטוק אם יאנז בחורתה לאור. ובענין הווא אבלו עוד לך ערך מל'ים. יונש. השם כלא חי.

ואני בערטם איעזך עוד לך. איזה שאלות לאשאול את פיך. פון איזה איזה המאהר בפדרש או בספר קדרון זולטו. כי שאלין היה אחד בין הלווקהום להם נשיב בפניהם
אקל. בפתקה; זיבורני כי קרייט צואת. ווילני דיעט פקומו איזה: זושיר בחש ופחס בו. ואחר לו הוי דברים געולם. אמונע זעלני נאמונה. כי לא מלבי קדיין בונא. -
פון זודעניע נא שמות הפארחים אשר גות. אל כ. *Les* - *Les* האחנון. ז אס נפצע לקניא בעירך ה הקולות ייחדון. להט יומאנלי. וויס פנדאן מירב מיט' גראס

בפלין תקלה. והמאספַת תקין לבדו. כל זאת חזדי עינוי גוד אסיך. - אף כי שומע אנטיכ איה קולך לאמר: רקשטי פשאול! - מודע לא תזה.
אתם ספר תלחות פקבי וויבורו יישרל מעודם ער הוועז? מי דאיו נפנק למלכא כואז יואר פיך? - גאנצע זיך מאטך קען אשר חביבו וקראות בשם חון לה;
ונס לא, צווז עלי ואשלחן לך. - גאנס חומילוות לפונש דאה זיך מגאטי להחנה: סוכן געט זיך ציד להבוש; זאיר הוואלחליטים וויזים. ווועלה גל נפכו עט בעטלען. -
ס. חולדות יעחק. שירדים מתה פרופא יצחק איזי אפרים ליאנטו, געג. גערות דרכו פשעל. זיך וויאן און געדר. גאנס גסודד זיך בכתב אשווות וויניך בדוחק גל פאנט;
ווקן לאאתה לאור אם אפונא איש זעג ואוקט ספר תפק יידי; אולס שנ אללה לא ריבכט עפְרִים ייחד, ועל ההפכה וועל הנקפ לא יוקדו, כי זה מזוז יונס הצלל-יב.

וועד שאלה אהת קטינה אנטיכ שאל פערך. אל נא חשב את פיך: אני יש לי תקווה להשיג משורת פקודה. קאנטה עם בשרון געש המען; ווילודיע פשפטו בדור נאך לה.

וועד זידען שלל תעזה בלשון אנטקיה נחמת בחותם הוקלענים דאנזיניקום. ומומרין ווידאס גאו זיך על החומות, להודיע טיבי געלם. כט אונר פקלו זיך. אל עשר גאנס

חכמת. ולשון געפעריך. וויה ספל גא חתני פטינץ אהובנו. וויה פה שאלה. לשלוח לך תיעוד, בלה. את אשר עינך חוו פשרים גבל פעלט. לא וויסק על עי זא

חיה בגענטים איזון יקורי. ואני מגדרך ואוורך פקרב לך מהזין.

מארה הלווי לערענערין

פראג זיך להלעט זיך זיך פאיין

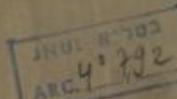
תרג. (1843)

ג. ג. בז'ו ררנער ליה זידען שור בעיון.

אנטן דריש את שלומך.

G 17-380.3.

Mein arayte: M. Letteris. Litteratur und Kunsthistorie in der ersten Hälfte des 19. Jahrhunderts. Von Gottlieb Haase Söhne in Prag. (albion, amwurf).

2

verfallen 21. Jno:
Beantwortet 7. August.